

Сокіл-Род

Слов'янські міфи

На початку була пітьма — вічна й безмежна. Ні Землі, ні неба, ні Сонця. Тільки — морок. Густа, холодна й безконечна ніч. А її пронизувало Око.

Звідки летіло воно? І — куди? Нізвідки і в нікуди? І де взялося воно?

Наймудріші волхви Оріани (давньоукраїнські жреці, мудреці) казали так: «Око було завжди, воно було вічно. І з Вічності воно летіло і у Вічність».

***Оріана** - країна орачів (поетична назва України в українській міфології)*

А Заратустра потому вже додав: «Воно летіло з далеких Старих Світів, аби утворити Новий Світ».

Мабуть, так. ‘ Бо Око, пролетівши чорне безмежжя впродовж безконечної кількості часу і не знайшовши краю пітьмі, одного разу спинилося. І пустило Сльозу. Чисту-пречисту Росинку. З неї вродилося диво: Першоптах і Першобог — птиця Сокіл.

Його золотаве пір’я осяяло непроникну ніч. Сокіл розправив крила і кружляв над Оком. І пустив Сокіл золоту Сльозу-Росинку, що впала на Око. І вмить розрослося воно у великий острів серед мороку. І пустив Сокіл срібну Сльозинку, і впала вона посередині острова, де утворилося озеро Живої Води.

І пустив Сокіл зелену Сльозу-Росинку, і від неї проросли дивовижні квіти й густі високі трави на острові й берегах озера. Тоді Сокіл сів між квіти й став глибоку думу думати.

Заратустра - давньоіранський релігійний діяч.